

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Consuetudo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

ult. Nav. de reddit. Eccl: quest. 1. moni-
tio 55. an. 1. Cov: de spons. 2. p. 1. n. 18.

Tertio, an milites isti, seu commen-
datarij conjugati per dispensationem
Apost. & habentes filios ex tali con-
jugio, possunt disponere de suis bonis,
vide Nav. in c. non dicatis, num. 56.
ubi distinguit.

Quarto, commendatarij an dican-
tur in dignitate constituti, & quo or-
dine in Conciliis provincialibus, vide
in ver. concilium, §. 1. & 6. qui hodie
Abbatē vulgò vocantur, de eis vide
superius in ver. beneficium, conc. 11. vide
Gem. in c. nemo, vers. in ea gl. de elect.
lib. 6.

Quinto, commendatarij hodie præ-
sentant, eligunt, & conferunt, si in suis
commendis habent aliquod jus pa-
tronatus, vel beneficiorum collatio-
nem, ita Reb. de com. num. 60. & in fa-
cto vidi multos commendatarios con-
ferre beneficia, prout dixi etiam in ver.
alternat.

CONSUETUDO.

PRIMO, consuetudo temporis imme-
morabilis probatur per testes, &
per allegationem privilegij, Cap. dec.
227. & consuetudo unius socij proba-
ta interdum extenditur in alio loco,
idem dec. 229. 1. par:

Secundò, immemorabilitas proba-
tur per testes de visu, per quadraginta
annos, & de auditu à majoribus & se-
nioribus, qui audierunt à majoribus
suis, & testes non possunt esse, nisi ad-
minus habeant quinquaginta annos,
idem dec. 71. p. 2. & dec. 290. p. 3.

Tertio, consuetudo, privilegium
& præscriptio, non semper habet ean-
dem vim. tract. de præscrip. f. 456. §. &
primum quero.

Quarto, consuetudo potest introdu-
ci absque titulo, & tacito consensu,
& est plenioris interpretationis, quàm
præscriptio, & ideo tanquam favora-
bilis non est restringenda, sed ampli-
anda, & æquitas in ea consideratur,
sed rigor, & odium in præscriptione,
& ideo multa possunt induci consue-
tudine, quæ non inducuntur præscri-
ptione, cum consuetudo sit lex non
scripta, Balb. tract. de præsc: 1. p: prin-
cipali, q: 10. & 5. p: principali, quest.
12. ubi multa de consuetudine, &
præter cætera, quòd una consuetudo
potest derogare aliam, idem ibidem, &
dixi in ver. confessio. §. 2. & in pract:
pen: c. 15. q. 2. Gem. in cap: 1.
vers: oppono secundò, de præscrip: lib: 6.
ubi ait, quòd allegans consuetudinem,
non arctatur ostendere titulum, secus
in præscriptione.

Quinto, quænam differentia sit in-
ter consuetudinem, & præscriptionem,
vide fufius præfatum Balb. loc: cit: 2.
p: prin: c: 10. Host. in sum: tit: de
conf: §: fin: ubi multa dicit de con-
suetudine.

Sextò, quando non apparet de con-
suetudine alicujus loci, recurrendum
esse ad consuetudinem vicinarum Ec-
clesiarum, Arg. c: olim: de consuet: c:
Ecclesiis, c: ex parte, c: super eo, Ide
cons. vel ad consuetudinem Metro-
politane Ecclesiæ, c: duo, de sponsal. c: de hui:
de post. præb: c: si: 12. diff. Host. in sum. tit:
de offic:

de offic. Arch. §. quis enim officium, & in tit. de cons. §. quot actus, num. 4. dicit consuetudinem introduci per duos, vel decem actus, & quando fuerit bis iudicatum. Azo, in sum. ff. vet. rub. 2.

Septimò, consuetudine potest induci, ut quod prius dabatur Prælato, vel Principi pro munere, & voluntariè, postea successu temporis fiat jus debitum, & coactè, juxta notata in l. si certis annis, C. de pact. tex. & gl. in c. servitium, 18. q. 2. Nav. cons. 4. de cens. nec obstat quòd dixi in ver. legatum, §. 3. quia intelligitur quando quodammodo tyrannicè, vel metu saltem, reverentiali, vel timore, vel aliquo respectu humano, potiùs quàm liberaliter, & sponte illa fuerit introducta. vide in t. p. in ver. prescriptio, §. 2. in ult. vide Gem. in c. 1. ver. non presumitur.

Octavò, consuetudo introducitur actu binario, vel longo tempore, etiam in delictis. Host. in sum. tit. de consuet. §. quot actus, n. 4. c. ita nos, 25. q. 2. leg. 3. in fin. C. de Episc. aud.

Nondò, consuetudo debet probari ab alleganti illam vel ab alleganti illius interruptionem, idem loc. cit. §. quis debet probare, n. 3. cum dilectus, §. si de consuet. & ea probatur per bonos testes, ibidem. nu. 10. cum esset, de test.

Decimò, consuetudo Rom. Ecclesiæ an ubicunque sit servanda, vide Gem. in c. §. fidei, ver. nota istam gloss. de sum. Trin. & fidei cath. Gl. in c. nolite, in ver. & docere, 2. dist. & c. ult. ead. dist. c. aliter, 31. dist.

CONTRADICTOES.

Quotiescunque in Bullis Apostolicis, sive Ordinariorum, quando dicantur in currere in pœnas impostas in dictis Bullis, vide Staph. de lit. grat. f. 180. num. 4. & infr: ubi dicitur, quòd non incurritur censura apposta in Bullis, quando contradicitur de jure; sed quando contradicitur de facto, ut quia quis prætendit non debere expelli sine causæ cognitione, & sic paratum stare juri, c. licet. de præb. 6. Oldrad. consi: 81. quod incipit, quòd processus, idem Staph. f. 196. num: 1. & nota hunc casum, qui est practicabilis singulis diebus & bis habui in tacto, facit tex. in c. bis cui, de præb. lib: 6. & cap. pro illorum, eodem, Rebuff. in for. no. provis: in ver. contradictores. Navar. cons. de sentent: excom. & hoc potest contingere, quando aliquis vellet contradicere cuicunque possessionem capere volenti, etiamsi fuerit exequutor Apostolicus, quando habet causam justam contradicendi, & non faceret accipere possessionem, ut quia fortassis beneficium erat unitum, vel alteri priùs collatum, vel Bullæ sunt subreptitiæ, vel obreptitiæ, vel quia est juris patronatus, & Episcopus prætenderet, quod sit collativ, quia Papa quando concedit, non intendit auferre jus tertij, nisi de ea fiat expressa mentio, quia adest reg. cancell. de nontoll. &c. facit cap. ex literis, de rescript. & c. ex tuarum, & us. pal. & ibi gloss. in ver. permittat,